

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγγειό, παρ' ὃ καὶ ἀγγεῖν, ὅθεν ἀγγόπ'λον. Εἰς τὸν τύπ. ταγγόπον τὸ τ προῆλθεν συνεκφ. τοῦ ἄρθρ. τὸ, τὸ ἀγγόπον-τ' ἀγγόπον-ταγγόπον. Πβ. ὅμοιον τὸ τουράδιν παρὰ τὸ οὐράδιν, ὃ τοῦ οὐρά.

1) Μικρὸς ἀσκὸς Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.)

2) Μουσικὸν ὄργανον ἐμπνευστὸν πληρούμενον ἄνω-
θεν ἀέρος διὰ καλάμου ἀεροστεγῶς προσηρμοσμένου καὶ
αἰτωθεν φέροντος αὐλόν, ὃ ἄσκαυλος Πόντ. (Κερασ. Ὁφ.
ἀντ. Τραπ. Χαλδ.) Συνών. ἀγγειό 2 β.

ἀγγειοσκούπι τό, ἀμάρτ. ἀγγειοσκούπι Σῦρ. (Ἐρ-
μούπ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀγγεῖο καὶ σκουπί.

Μικρὸν σάρωθρον, διὰ τοῦ ὁποίου καθαρίζουν τὸ οὐρο-
δοχεῖον: Νὰ χαθῆς ἀγγειοσκούπι! (ὑβρις πρὸς ἄνθρωπον
οὐτιδανόν).

ἀγγειουδάκι τό, ἀμάρτ. ἀγγειουδάκι Σῦρ. (Ἐρ-
μούπ.) κ. ἀ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγγειούδι.

Μικρὸν οὐροδόχον ἀγγεῖον. Πβ. ἀγγειάστρα.

ἀγγειουδεά ἡ, ἀμάρτ. ἀγγειουδεά Σῦρ. (Ἐρμούπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγγειούδι.

Τὸ περιεχόμενον τοῦ οὐροδόχου ἀγγείου: Ἐκεῖ ποῦ
περνοῦσε τὸν περιέχουσε μὲ μιὰ ἀγγειουδεά. Συνών. ἀγγειου-
λεά, ἀγγειούρα.

ἀγγειούδι τό, ἀμάρτ. ἀγγειούδι Κύπρ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγγεῖο.

Μικρὸν οὐροδοχεῖον.

ἀγγειουλλάκι τό, ἀμάρτ. ἀγγειουλλάκι Κεφαλλ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγγειούλλι.

Μικρὸν ἀγγεῖον.

ἀγγειουλλεά ἡ, ἀμάρτ. ἀγγειουλλεά Πάρ. (Παροικ.)
ἀγγειουλλεά Πάρ. (Λεῦκ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγγειούλλι.

Τὸ περιεχόμενον τοῦ οὐροδοχείου ἔνθ' ἄν.: Περνοῦσε
καὶ τοῦ ρίζανε μιὰ ἀγγειουλλεά τοαὶ τὸν χρίσανε Λεῦκ. Συνών.
ιδ. ἐν λ. ἀγγειουδεά.

ἀγγειούλλι τό, ἀμάρτ. ἀγγειούλλι Στερελλ. (Αἰτωλ.)
ἀγγειούλλι Κεφαλλ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγγεῖο.

Μικρὸν ἀγγεῖον ἔνθ' ἄν.: Γιόμ'σα ξιδ' τοῦ ἀγγειούλλι
Αἰτωλ. Θέλι' ἀγγειούλλι κἀνένας νὰ βάν' τοῦ λαδάκ' τ', τοῦ
κρασάκ' τ', τοῦ πᾶσα ἕνα εἶδ'λου τ' (πρᾶγμα) αὐτόθ.

ἀγγειούρα ἡ, Τήν. κ. ἀ. ἀγγειούρα Σῦρ. (Ἐρμούπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγγεῖο καὶ τῆς μεγεθ. καταλ. -οῦρα.

Τὸ περιεχόμενον τοῦ οὐροδοχείου: Τὸν περέχουσα
μὲ μιὰ ἀγγειούρα Τήν. Τοῦ ἔχουσε μιὰ ἀγγειούρα Ἐρμούπ.
Συνών. ιδ. ἐν λ. ἀγγειουδεά.

ἀγγειοχύστρα ἡ, Ἰων. (Κρήν.) Χίος ἀγγειοχύστρα
Σῦρ. (Ἐρμούπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγγεῖο καὶ τοῦ ἔχουσα ἄορ. τοῦ ρ. χύνω.
Περὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -τρα τῆς τὸ δρῶν πρόσω-
πον δηλούσης ιδ. Γ' Χατζιδ. Γ'λωσσολ. Μελέτ. 1, 183 κέξ.

Ἡ τὸ οὐροδοχεῖον ἐκκενώνουσα καὶ καθαρίζουσα
γυνή, ἡ ὑπηρέτρια, ὑβριστικῶς ἔνθ' ἄν.: Νὰ χαθῆς ἀγγειο-
χύστρα! Ἐρμούπ.

ἀγγειτζῆς Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγγεῖν, δι' ὃ ιδ. ἀγγεῖο, καὶ τῆς παρα-
γωγικῆς καταλ. -τζῆς.

Ὁ παίζων τὸ μουσικὸν ὄργανον ἀγγεῖον (ιδ. σημ.
2 β).

ἀγγειώνω ἀμάρτ. ἀγγειώνω Πάρ. (Παροικ.) ἔγγει-
ω Πάρ. (Λεῦκ.) Μέσ. ἀγγειοῦμαι Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγγεῖο.

1) Μετβ. τοποθετῶ τὸν νέον ἔσμον τῶν μελισσῶν εἰς
νέαν κυψέλην Πάρ. (Λεῦκ. Παροικ.): Ἐγγειώνω τὰ μελ'σὰ
Λεῦκ. Τὸ ἀσμάρι ἀγγειώνεται - ἐγγειώθησε Παροικ. Ἀμτβ.
συγκεντροῦμαι εἰς νέαν κυψέλην, ἐπὶ τοῦ νέου ἔσμου Πάρ.
(Παροικ.): Τὸ ἀσμάρι ἀγγειώσε. Ἡγγειώσε τὸ μελίσι. 2)
Μέσ. γίνομαι ὡς ἀσκὸς πεφυσιωμένος Πόντ. (Κερασ.)
Πβ. ἀγγεῖο 2 β. Συνών. φουσκώνω.

ἀγγέλα ἡ, ἀμάρτ. ἀγγέλα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. ἀγγελοσ.

Ἡ ἔχουσα μορφὴν ἀγγέλου, εἰρων. ἐπὶ δυσειδοῦς γυ-
ναικός: Σὰν ἀγγέλα 'ναι ἡ καμένη κ' εὐτή!

ἀγγελάκι τό, κοιν. ἀγγελάκι πολλαχ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγγελοσ.

1) Μικρὸς ἀγγελος ἐν εἰκόνι κοιν.: Σὰν ἀγγελάκι 'ναι,
μάτι μὴν τὸ πιάση! (ἐπὶ ὠραίου παιδίου) Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
|| Ἄσμ.

Ἀφήκασί το ζωδανὸν ἐκεῖνο τὸ παιδάκι,
ὅπ' ἔδειχνε 'ς τὴ φορεσιὰν ὡσὰν ἔν' ἀγγελάκι

Κρήτ. Συνών. ἀγγέλι, ἀγγελοπούλλο (ιδ. ἀγγελο-
πούλλα 1), ἀγγελοουδάκι, ἀγγελοῦδι 1. 2) Μικρὸν
παιδίον, θωπευτικῶς (διὰ τὴν ἀθωότητά του) σύνηθ.:
Τ' ἀγγελάκι μου ἀρχίζει νὰ γελά. Ἐχω ἕνα ὁμορφο ἀγγελάκι
σύνηθ. Πήρανε τ' ἀγγελάκι (ἐπῆραν οἱ ἱερεῖς τὸ λείψανον
τοῦ μικροῦ παιδίου) Σῦρ. Συνών. ἀγγελοῦδι 2.

ἀγγέλαρος ὁ, ἀμάρτ. ἀγγέλαρος Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. ἀγγελοσ διὰ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -άρος.

Μεγάλος ἀγγελος, συνήθως εἰρων. ἐπὶ τοῦ ἔχοντος
δυσειδῆ μορφὴν: Ὁχον μάθια μου, καὶ τοῦτος καὶ δὲν εἶναι
σὰν ἀγγέλαρος! Εἶδ' ἀγγελάρα 'τον κ' εὐτή!

ἀγγελεύω Ἀμοργ. Ἰων. (Σμύρν.) Μύκ. κ. ἀ. ἀγγε-
λεύω Κύνθ. Νάξ. κ. ἀ. ἀγγελεύω Σίφν. κ. ἀ. ἀγγελεύω
Νάξ. κ. ἀ. Μέσ. ἀγγελεύομαι Πάρ. (Παροικ.) ἀγγελεύο-
μαι Νάξ. ἀγγιλεύομαι Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀγγιλεύομαι Σάμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγγελοσ.

1) Ἐνεργ. εἶμαι ὡς ἀγγελος, ἥτοι ἀκμάζων προσελκύω
τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν ἄλλων Ἀμοργ. Ἰων.

